

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1889-10-07

þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 2 4 6

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10610>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Σ Α Λ Π Ι Γ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ.

Ἐν Κύπρῳ σελλίδια 8.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.
Ἐπιτορ Σ. ΜΗΡΜΟΥΡΜΖΙΟΣ.
Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ»
ὁδὸς ΒΛΟΝΔΕΛ ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΚΑΙ ΝΥΝ ΕΠΙ ΤΑ ΗΜΕΤΕΡΑ.

Ἐπράξαμεν πᾶν ὅτι ἐξηρτάτο ἀπὸ ἡμᾶς ἵνα ἀποδείξωμεν ἀληθεύουσαν τὴν δεινὴν τῆς νήσου κατάστασιν εἰς τοὺς δυσκόλως πειθόμενους ἄρχοντας μας, καὶ οἱ πρὸς τοῦτο ἀγῶνες καὶ ἰσθῶτες τῶν ἀξιοτίμων μελῶν τῆς πρεσβείας δὲν ἀπέβησαν μάταιοι, τεθέντος τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος ἐπὶ τοῦ βαρυφόρου καὶ λαβυρινθώδους ἐκείνου τάπητος τῶν Βουλῶν τῆς πλουσίας Ἀλβιῶνος. Ἡδὴ ἡ συνέχεια καὶ ἡ ἀποτελειώσις τοῦ ἔργου κέεται ἐν ταῖς χερσὶ καὶ ταῖς περρωτισμέναις κεφαλαῖς τῶν Ὑπουργῶν τῆς Ἀνάσσης. Πολιτικῶς λοιπὸν ἐπράξαμεν πᾶν ὅτι ἡδυνάμεθα ἀπομένει ἡδὴ ἡμῖν νὰ ἀποδείξωμεν κατὰ πόσον δυνάμεθα νὰ ἐπιδιώξωμεν καὶ τὴν κοινωνικὴν βελτίωσιν μας τοῦθ' ὅπερ φυσικῶς ἦτο τὸ πρῶτον μέλημα καὶ ἡ πρώτη φροντίς μας.

Εἰς τὰ περὶ προστάσιας τῆς μέσης παιδείας ὑπὸ τῶν πρέσβειων ἐκτεθέντα ἡ Κυβέρνησις ἀπήντησεν ὅτι περὶ μέσης παιδείας δὲν φροντίζει ἀλλὰ μόνον περὶ τῆς κατωτέρας. Τοῦτο εἶνε πλῆρῃ τις παρατηρήσις ὅτι περὶ αὐτῆς ὀφείλομεν ἡμεῖς νὰ μεριμνήσωμεν καὶ εἶνε ἀληθές. Οὐχὶ δὲ μόνον περὶ τῆς μέσης ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς κατωτέρας παιδείας εἶνε χρέος ἡμῶν νὰ προσπαθῶμεν, ὡς πολλάκις εἶπομεν, ἀλλ' ἡ κατέχουσα ἡμᾶς ἀδιαφορία καὶ διηνεκής νάρκη ὡς πρὸς τοῦτο καὶ πολλὰ ἄλλα εἶνε ἀξία πάσης μορφῆς, διότι εἶνε ἀπαραδειγματίστος.

Τὰς περὶ συστάσεως Γυμνασίου ἐνεργείας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Κυπριακῆς ἀδελφότητος ἀνέτρεψεν ἡ ἀπάντησις ὅτι ἡ Κύπρος μόλις δύναται νὰ διαθέσῃ ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τούτου 200 λίρας καὶ εἶνε βέβαιον τοῦτο, ἀφοῦ καὶ τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων τῶν πόλεων ὁ βίος εἶνε προβληματικός. Ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος στηρεῖται τὰ μέσα τῆς συντηρήσεώς των καὶ μυρίας ὄσας δυσκολίας ἀπαγγέλλει αἱ τούτων Ἐπιτροπαὶ εἰς τὴν εἰσπραξὴν τῶν διδασκαλικῶν μισθῶν, διὸ καὶ ἀναγκάζονται ἄλλοτε μὲν νὰ ἐλαττώσῃ τοὺς μισθοὺς, ἄλλοτε δὲ νὰ παραιτῶσι διδασκάλους, ὡς περιττοὺς ὄθην. Δὲν θὰ συνέβαινε βεβαίως τοῦτο ἂν ἡ Κυβέρνησις ἐδίδοε καὶ εἰς αὐτὰ ἐπιχορήγησιν. Δὲν εἶνε ὁμοίως ἐντροπὴ νὰ λέγωμεν τοῦτο;

Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν δὲν φροντίζει οὔτε περὶ μέσης, οὔτε περὶ ἀνωτέρας παιδεί-

ας. Ὀφείλομεν νὰ μεριμνήσωμεν ἡμεῖς. Ἄλλὰ πῶς; Ποῦ εἶνε τὰ μέσα;

Ἡ θέσις τῶν Ἀρχιερέων καθίσταται ὁσημέραι δυσάρεστος, διότι ὁ λαὸς ἐν τῷ προσώπῳ αὐτῶν καθορᾷ ἕνα ἐτι εἰσπρακτορᾶ, ἕνα ἐτι ἀπαιτητὴν, καὶ οὐχὶ ἕνα θρησκευτικὸν ἀρχηγόν. Τούτου ἕνεκα δυσκόλως καὶ μετὰ πολλῶν παραπόνων ἀθροίζονται τὰ θρονικά δικαιώματα, δυσκόλως καὶ μετὰ πολλῶν ἀγῶνων διατηροῦνται αἱ Μητροπόλεις καὶ βαθμικῶν κατὰστρέφονται καὶ ἐξουθενοῦνται τὰ θρονικά κτήματα καὶ εἰσοδήματα. Θὰ συνέβαινε ἄρα γε τὸ τοιοῦτο ἂν διηυθετέτο τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ ἀνελάμβανε τὴν διαχείρισιν λαϊκὴ τις ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρείαν καὶ πάλιν αὐτῶν τῶν ἀρχιερέων;

Μυριάκις ἐλαλήθη καὶ ὑπὸ πάντων ἀνομολογεῖται ὅτι εἶνε ἀνάγκη οἱ Ἀρχιερεῖς νὰ μισθοδοτηθῶσι, καὶ νὰ περιερισθῶσι εἰς τὰς καθήκοντες ἐπιτελεῖται ἡ θέσις τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων νὰ στρέψωσι δὲ τὴν προσοχὴν των εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων καὶ τοῦ κλήρου. Ὁ κλήρος καὶ τὰ ἐκκλησιαστικά μας εὐρίσκονται εἰς τοιαύτην θέσιν ὥστε πρὸς βελτίωσιν των ἀπαιτεῖται ὀλοκλήρως ὁ βίος ἐκείνων, εἰς τοὺς ὁποίους ἐνεπιστεύθη ἡ περὶ τῶν τοιούτων καὶ μόνων μερίμνα, δηλαδὴ τῶν Ἀρχιερέων, καὶ οὐχὶ νὰ ἐχωμεν αὐτοὺς νὰ σκέπτονται περὶ ὑπάρξεως, περὶ εἰσπράξεως καὶ πολλῶν ἄλλων, ἔξω ὅλως τοῦ κύκλου των. Ὡς εἰς τὸν ἰδικόν των κύκλον δὲν δύναται ἄλλος νὰ εἰσελθῇ, οὐδ' αὐτοὶ δὲν πρέπει νὰ ἐξέρχονται τοῦ κύκλου των, διότι τίς ἄλλος δικαιούται νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων;

Ἐκ μόνης τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος τούτου ἐξαρτάται ἡ ἐξέυρεσις μέσων πρὸς ἐπίτευξιν πολλῶν ἀγαθῶν διὰ τὴν νήσον, καὶ εἰς τὴν λύσιν τούτου οὐδεὶς τῶν ὑπαρχόντων σήμερον Ἀρχιερέων θ' ἀντιπράξῃ. Ἐχομεν μάλιστα πολλοὺς λόγους νὰ πιστεύωμεν ὅτι εἶνε ποθητὴ καὶ παρ' αὐτοῖς μία τοιαύτη λύσις. Δὲν ἀπαιτεῖται λοιπὸν ἄλλο, εἰμὴ μία ἐνέργεια τῶν πολιτῶν ἀλλ' ἂν οἱ πολιταὶ ὡς εἰς τὰ πολλὰ δὲν δύναται νὰ ἀφήσωσι τὰς ἰδιαιτέρας ἐργασίας των καὶ ν' ἀσχοληθῶσι εἰς τὰς κοινὰς, ἐχουσι νομιζόμεν χρέος αὐτοὶ οἱ Ἀρχιερεῖς νὰ θέσωσι τέρμα εἰς τὴν ἀκανόνιστον αὐτὴν κατάστασιν καὶ νὰ δείξωσι τοῦλάχιστον ἐκεῖνοι ὅτι ἐμφαροῦνται καλλιτέροις διαθέ-

σεων πρὸς βελτίωσιν τῶν κοινωνικῶν μας. Δύνανται νὰ μᾶς διαψεύσωσι ὅτι ἡ θέσις των δὲν εἶνε εὐχάριστος; Δύνανται νὰ ἀρνηθῶσι ὅτι ὁ κλήρος μας εὐρίσκεται εἰς ἀξιοθρήνητον κατάστασιν; Δύνανται νὰ μὴ συνομολογήσωσι μεθ' ἡμῶν ὅτι ὑπὸ τοὺς ὑφισταμένους ὄρους ἡ κατάστασις αὐτὴ θὰ προχωρῇ πάντοτε ἐπὶ τὸ χεῖρον;

Ἄς δείξωμεν λοιπὸν ὅτι ἴσῃν τοῦλάχιστον καταβάλλομεν μερίμναν καὶ πρὸς βελτίωσιν τῶν κοινωνικῶν μας, ἀφοῦ ἐπράξαμεν πᾶν ὅτι μᾶς ἐπέβαλον μυριάδες φωναὶ ὑπὲρ τῶν πολιτικῶν μας. Ἄς τραπῶμεν νῦν ἐπὶ τὰ ἡμέτερα.

Ἡ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΝ ΚΥΠΡῶ.

Ἄσχετ' ἀπιῦσα καὶ ἡ ὠραία αὐτὴ τέχνη πρὸς κρείττονα καὶ ἀκριβεστέραν διάγνωσιν καὶ ἐκτίμησιν τοῦ ὄγκου τῆς ἀμελησίας καὶ ἀφροντισίας των τὰ ἡμέτερα ἡμεῖς καὶ οἱ ἄλλοι τῆς κοινωνικῆς θέσεώς των ἐντεταλμένων περὶ τῶν τοιούτων μεριμνᾶν καὶ προνοεῖν. Ἐάν εἰς πάντα τὰ κοινωνικά μας ὁ ἐμβριθῶς ἐξετάζων αὐτὰ ἀνακαλύπτῃ εἴσιν, τοῦθ' ὅπερ σημαίνει ὀπισθοχώρησιν, ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς Μουσικῆς εὐρίσκει ὀπισθοχώρησιν, τοῦθ' ὅπερ σημαίνει κατὰπτωσιν.

Ἀπέσχομεν μέχρι τοῦδε νὰ ποιήσωμεν λόγον περὶ τοῦ ἀναγκαίου, ἐάν μὴ καὶ σπουδαίου τούτου θέματος ἵνα μὴ δώμεν ἀφορμὰς πρὸς παρεξηγήσεις, τοῦτο δὲ πράττομεν ἤδη ὅτε τὸ ζήτημα ὑπεκινήθη παρ' ἄλλου δι' ἄλλης συναδέλφου, διὸ καὶ παρακαλοῦμεν τοὺς ἀναγνώσας μας νὰ μὴ θεωρήσωσι τὰ γραφόμενά μας ὡς ὑπακρύπτοντα σκοπὸν τινα. Εἶνε ἀπλὴ τῆς ἀληθείας παράστασις καὶ οὐδὲν πλέον.

Ἄλλοτε εἰς προγενεστέρας ἐποχάς, ἡ Κύπρος ἠμύοιρε καλῶν καὶ πεφημισμένων μουσικῶν. Ἐνθυμοῦνται βεβαίως πολλοὶ τῶν ἀναγνώσων μας τοὺς Νικολάου Ταρακτζόγλους, Ἰεζεκιήλ, Νεοφύτους, Τρύφωνας κ. λ. Πᾶσα πόλις καὶ πρὸ πάντων πᾶσα Μητρόπολις καὶ πᾶν Μοναστήριον εἶχε νὰ ἐπιδείξῃ τὸν Μουσικόν του, δι' οὗ καὶ ἡ Ἐκκλησία ἐσολίζετο καὶ ἡ ὠραία τέχνη ἀνὰ τὴν νήσον μετεδίδοτο. Πλήθος παιδίων ἐφοῖτα εἰς τούτους καὶ ἐσπούδαζε μετὰ ζήλου τὴν θεῖαν τέχνην· δυστυχῶς ὁμοίως δὲν κατεβλήθη ὑπὸ τῶν ἀρμοδιῶν ἡ δέουσα φροντίς ἵνα διδάσκηται σ υ ς η μ α τ ι κ ῶ ς καὶ μετ' αὐτῶν ἐξέλιπε καὶ ἡ μουσικὴ. Πλήθος ψ α λ τ ῶ ν σήμερον εὐρίσκεται. Ἄλλὰ μ ο υ σ ι κ ῶ ς οὐδεὶς ἀπολύτως οὐδεὶς ὑπάρχει, διότι ἕκαστος, ἔχει βᾶσιν μὲν οὐχὶ τὴν τέχνην, ἢς ἀγνοεῖ τὰ μυστήρια, ἀλλὰ τὴν κατὰ μῆκος ἢ κατὰ πλάτος ἐντασιν τῆς φωνῆς καὶ τὴν ποιότητα αὐτῆς, πλοῦτον δὲ μουσικῶν, τὰς φωνὰς δὲ ἀνελεῖ καὶ τῶν διαφόρων ἡμεμάτων. Εἰς λοι-

πὸν τόσο καλὸς ψάλτης ὅσον καλὸς τραγουδιστής.

Τὸ δὲ λίαν τοιμηρὸν εἶνε ὅτι ἐνῶ πολλοὶ δύνανται τοὺλάχιστον νὰ ψάλλωσι τὰς ἐν τοῖς ναοῖς ἱερὰς ψαλμοδίας, ὡς ἐμελοποιήθησαν καὶ συνετάχθησαν ὑπὸ τῶν ἀοιδῶν ἐκείνων ἀνδρῶν, περιορίζουσι ἐντὸς τοῦ βιβλίου, ψάλλουσι ἐξ ἰδίων ἑκάστος καὶ, ὅπερ τοιμηρότερον, μελοποιοῦσιν ἐπιτά προμεμελοποιημένα ἐκκλησιαστικὰ ἄσματα κατὰ τὸ δοκοῦν, οὕτω δὲ, ἐντελῶς ἄριστοι τῶν περὶ μελοποιίας κανόνων, τῆς ὀρθῆς συντάξεως καὶ καταλλήλου πλοκῆς τῶν θέσεων, τῶν διαφορῶν καὶ ἐκάστῳ ἄσματι ἀρμοδίων ρυθμῶν καὶ ὁ καὶ αὐτοῦ τοῦ χρόνου νῆ τὸν Δία ἀγροῦντες τὸν σκοπὸν, μεταβάλλουσι τὰ σεμνοπρεπῆ καὶ ἱερὰ ἄσματα εἰς βακχικὰς ᾠδὰς καὶ καταβιβάζουσιν ἀπὸ τοῦ θείου ὕψους τὰ ἱερὰ καὶ θρησκευτικῆς φαντασίας ἔμπλεω ποιήματα εἰς σφαίραν ὀλως ἀντίθετον καὶ ἀνάρμοσον.

Αἱ ἀσχημίαι αὗται θὰ ἐξέλπουν βαθμικῶν ἐάν ἐλάμβανον πρόνοιαν οἱ πρὸς τοῦτο ἀρμοδίοι, δηλ. οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς νήσου, οἵτινες οὕτω θὰ προῦλάμβανον καὶ τὴν ὀλοσυρῆ ἐξαράνισιν καὶ αὐτῆς ἐπιτῆς ὑπαρχούσης ἤδη πολλῆς ἢ ὀλίγης μουσικῆς.

Ἄλλοτε οἱ ἀρχιερεῖς τῆς νήσου ὅσα παιδιά εὐρισκον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῶν καλλιῶνα, τὰ ἐλαμβάνον ἀμέσως ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν, τὰ ἔφερον εἰς τὰς μητροπόλεις καὶ ἐκεῖ τὰ ἐδίδασκον ὀλίγην μουσικὴν, οὕτω δὲ, καὶ ὡς ἱερεῖς κατάλληλοι ἐχρησίμευον καὶ ὡς ψάλται ἐάν δὲν ἐπιθύμουν νὰ καταταγῶσιν εἰς τὴν ἱερατικὴν χορείαν. Οἱ πλείοσι τῶν ἐν ταῖς πόλεσι καὶ τοῖς χωρίοις μουσικῶν εἶνε ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἔζησαν εἰς μητροπόλεις ἢ μοναστήρια. Σήμερον ὅμως ἡ τοιαύτη πρόνοια ἐξέλιπε καθ' ὀλοκληρίαν, διὸ καὶ οὐδὲ διὰ τὸ ἱερατικὸν ἀξίωμα καταλλήλους, ἔχομεν.

Εἶνε γνωστὸν ὅτι παρὰ τοῖς χωρικοῖς ὑπάρχει μεγάλη κλίσις εἰς τὴν μουσικὴν, διδάσκαλος δὲ γνωστῶν καὶ τῆν μουσικὴν εἶνε πολυζήτητος. Ἔργον λοιπὸν ἀποκλειστικὸν τῶν Ἀρχιερέων εἶνε καὶ τοῦτο, ὅπως μεριμνήσωσι νὰ διδάσκηται εἰς τὰ σχολεῖα τῶν πόλεων ἢ μουσικὴ εἰς τοὺς καλλιφώνους μαθητὰς τῶν σχολείων, ἢ δὲ διδακταλίαν νὰ γίνηται καθ' ὠρισμένους κανόνας. Καὶ τὴν ἀναγκαίαν ἀκόμη δαπάνην πρὸς τοῦτο ἐάν ἀρνηθῶσιν αἱ Ἐπιτροπαὶ, δεῖν νὰ καταβάλλωσιν οἱ Ἀρχιερεῖς, καθὸ μικρὰν καὶ ἀσήμαντον, καὶ καθέσθον διὰ τῆς διδασκαλίας τῆς μουσικῆς θὰ καταρτίζωνται καὶ ἱκανοὶ διὰ τὴν ἱερατικὴν τάξιν, διὰ τὴν ὁποίαν σήμερον δὲν εὐρίσκονται κατάλληλοι.

ΔΙΑΦΘΡΑ.

Εἰς Μεσαορίαν, ὡς πληροφοροῦμεθα, δὲν ἐγλύτωσαν εἰσέτι ἀπὸ τὰ ἀλωνίσματα τῶν οἱ γεωργοί, ἐσγάτως δ' ἀκόμη κατεγίνοντο πολλοὶ εἰς τὸν, θερισμόν. Εἰς τὴν βραδύτητα ταύτην συνετέλεσαν οὐχὶ ὀλίγον καὶ οὐ εἰσπράκτορες τῶν φόρων, οἵτινες παντόθεν παρεμβάλλουσι κωλύματα εἰς τὰς γεωργικὰς ἐργασίας, διὰ νὰ εἰσπράξωσι μέχρις ὀβολοῦ τοῦς καθυστεροῦμένους πολλῶν ἐτῶν φόρους.

Κατήλθεν ἐκ τοῦ Τρωάδους ὁ ἀγγλικὸς στρατὸς. Κατ' αὐτὰς κατέρχονται καὶ αἱ πολιτικαὶ ἀρχαὶ τῆς νήσου.

Ἐτέθησαν καὶ πάλιν εἰς ἐνέργειαν οἱ νεροφόροι. Εἰς ἐκκρίμα ἀληθῶς ἡ ὕψαια καὶ

σχετικῶς μᾶλλον τῶν ἄλλων πόλεων συχναζομένη ὑπὸ ζέων Ἀερμισσὸς νὰ στερῆται τοῦ ἀναγκασιότατου καὶ χρησιμωτάτου πράγματος.

* *

Πολλὰ κατ' αὐτὰς συνέβησαν δυστυχίματα εἰς ζῶα, ἐνεκεν τῆς λείας καὶ ὀλισθηρᾶς καταστάσεως ἐπιφανείας τῶν πλακῶν, δι' ὧν εἶνε ἐστρωμέναι αἱ ὁδοὶ τῆς πόλεως.

* *

Μετ' εὐχαριστήσεως ἐμάθομεν ὅτι οἱ φιλομαθεῖς καὶ ἐπιμελεῖς υἱοὶ φίλων μας κ. κ. Δημ. Η. Ἰακωβίδης Ἰωάννης Στίνης, καὶ Γεώργ. Σ. Ἰακωβίδης ἐκ Λάρνακος ἀπολυθέντες κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούνιον τῆς ἐλληνικῆς Σχολῆς τῆς πόλεως ἐκείνης, τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Νικ. Δ. Λανίτου διευθυνομένης καὶ ὑποστάντες τὰς ἐξετάσεις αὐτῶν ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις Βαρβακείῳ Λυκείῳ, κατετάχθησαν ἅπαντες εἰς τὴν τετάρτην τάξιν τοῦ Γυμνασίου.

Συγχαίρομεν ἐπὶ τούτῳ τῇ ἐλληνικῇ Σχολῇ Λάρνακος καὶ τοῖς φιλομούσοις οἰκείοις τῶν καλῶν μαθητῶν, εἰς οὓς εὐχόμεθα τὰ βέλτιστα.

* *

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ παρέτρηθη, καθ' ἃ γράφουσιν ἡμῖν, ὅτι ἡ Α. Μακαριότης παρέλειψε νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν ἐκεῖ Ἑλληνα πρόξενον καὶ τὴν Α. Ὑψ. τὸν Χεδίβην. Δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ τοῦτο ὡς παράληψις καθήκοντος, διότι ἡ Μακαριότης του εἶχε βεβαίως λόγον νὰ μὴ πράξῃ τοῦτο.

* *

Κατέκρινέ τις ἐν τῇ «Ὁμονοίᾳ» Ἀλεξανδρείας τὴν διαγωγὴν τῶν δύο τῆς πρεσβείας μελῶν κ. κ. Π. Κωνσταντινίδου καὶ Λησιδίου ὅτι παροῦσάσθησαν εἰς τὸν κύριον Γούρκον ὑπουργὸν ἐν Κων(πόλει) καὶ ἐποίησαντο παραστάσεις περὶ τῆς δεινῆς πασχούσης Κύπρου. Παρακαλοῦμεν θερμῶς τοὺς μεγάλην διάθεσιν πρὸς ἐπικριτὴν ἔχοντάς νὰ στρέψωσιν ἄλλοῦ τὴν διάθεσιν τῶν ταύτην καὶ νὰ μὴ προσπαθῶσι νὰ ὑποβιβάτωσι τὰς ἀγωνιώδεις ἐνεργείας τῆς πρεσβείας, ἥτις παντὸς μέσου ἐπελάβετο λίαν ἀξιεπαίνως πρὸς κατόρθωσιν τοῦ διδν ἐτάχθη σκοποῦ. Ἄλλως τε οὐδὲν γίνεταί εἰς τὸν κόσμον, ὅσον τέλειον ὅσον ἀνελλιπές, ὅπερ νὰ μὴ δύναται νὰ ἐπικρίνη πᾶς πρὸς τοῦτο διατεθειμένος. Ποῖον ὅμως τὸ καλὸν ὅπερ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἐπιδιώκεται ὑπὸ τῶν ἐπικριτῶν;

* *

Τὴν θέσιν ταμίου τοῦ τελωνίου, παραιτηθέντος καὶ ἀναχωρήσαντος τοῦ τέως τοιούτου κ. Κλεοβούλου Κόφτη, ἐδέχθη ὁ συμπολίτης μας καλὸς νέος κ. Ζήνων Ι. Ἀραούζος.

* *

Διὰ τοῦ προσεχοῦς Αὐστριακοῦ ἀφικνεῖται

εἰς τὴν πόλιν μας ὁ ὑπὸ τὸν κ. Πετρίδην ἐλληνικὸς δραματικὸς θίασος «Σοφοκλῆς» περὶ οὗ ἐγράψαμεν ἄλλοτε.

* *

Ἐν Κτήματι Πάρου ἀπέβιωσε τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν ἡλικίᾳ 65 ἐτῶν ἡ καλὴ καὶ ἀγαθὴ Μαρία Μαυρομάτη, πενθερὰ τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Ι. Μυχαηλίδου.

* *

Παρακλήθημεν ὑπὸ τῶν λεμβούχων τῆς πόλεως μας νὰ εἰδοποιήσωμεν ὅτι οἱ ἐπιβιβαζόμενοι ἢ ἀποβιβαζόμενοι ἐπιβάται δρῶνται νὰ πληρώνωσιν ἀμέσως τὰ πορθημεῖα διότι πιστώσεις διὰ τοιαῦτα δὲν δύνανται νὰ κάμνωσι. Τοῦτο εἰς ἐκφορτώσεις πραγματειῶν μόνον δύναται ἐν ἀνάγκῃ νὰ γείνη.

* *

Ἄφικετο ἐνταῦθα μετὰ καλὴν ἐργασίαν ἐν Λευκωσίᾳ καὶ Λαρκωνίᾳ ὁ κάλλιστος ὀδοντοίατρος, κ. Φ. Ι. Χαλδοβίερ πτυχιούχος τοῦ πνευματικῆς τῆς Λευκωσίας. Ἐξάγει ὀδόντας, καθαρίζει καὶ σφραγίζει τοὺς σπασθέντας, προσαρμόζει ἄριστα νέους ὡς καὶ ὀλοκληρὸν σιαγόνα, δι' ὧν τῶν λαμπρῶν καὶ ἐντελῶν νεωτέρων συστημάτων τῆς τέχνης, εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικὰς. Δέχεται ἐπισκέψεις εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Ἀλβίων» καὶ διὰ τὰς κυρίας εἰς τὰς οἰκίας τῶν. Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην ἄς σπεύσωσι νὰ ἐπωφεληθῶσι τῆς μοναδικῆς ταύτης εὐκαιρίας διότι δὲν θα διαμείνῃ ἐπὶ πολὺ ἐνταῦθα.

* *

Ἐνθυμιζομεν πάντα ἐνδιαφερόμενον ὅτι τὴν 15 Ἰσταμένου εἶνε ἡ ἡμέρα καθ' ἣν λήγει ὁ πλειστηριασμὸς πρὸς ἐνοικίεσιν τοῦ παρὰ τὴν Λερμίσσον μοναστηρίου Ἀγ. Νικολάου. Τοῦ ἔγγραφον τοῦ πλειστηριασμοῦ εὐρίσκεται παρὰ τῆς ἀδεσμ. πιπᾶ Χριστοφόρου ἐφημερίῳ Ἀγ. Νάπας.

ΠΡΑΣΤΕΙΟΝ ΚΕΛΛΑΚΙΟΥ.

Ἀπορίας ἄξιον κύριε συντάκτα εἶνε, τὰ ὅσημέραι λαμβανόμενα αὐτῆρὰ κατὰ τῶν πτωχῶν χωρικῶν Κυβερνητικὰ μέτρα, ἅτινα τείνουσι νὰ κατατῆσιν αὐτοὺς ἐλεεινοὺς καὶ ἀξιοδακρύτους. Εἶνε γνωστὸν ὅτι ἀπηγορεύθη αὐτῆρως ἡ ἐκ τῶν δασῶν ξηλαία τοῦτο ὠφέλησε τὰ ἄσχη τῆς νήσου, διότι εἶχον πραγματικὴν ἀνάγκην ἀποκλεισμοῦ ἐπὶ τινὰ καιρὸν, ἐνεκα τῆς ἐλεεινῆς καταστάσεως εἰς τὴν περιήγαγεν αὐτὰ ἡ τουρκικὴ ἀβελτηρία. Πλὴν τὸ νὰ ἐμποδίζωνται μέχρι σήμερον οἱ δυστυχεῖς χωρικοὶ νὰ προμηθεύωνται καὶ αὐτὰ τὰ πρὸς καύσιμον ἀναγκαῖα ξύλα καὶ νὰ ἀπαιτῆται πρὸς τοῦτο ἐκάστοτε ἀδαια διοικητικὴ εἶνε τῇ ἀληθείᾳ τόσο σκληρὸν διὰ πολλὰ χωρία, τὰ ὁποῖα ὡς τὰ περίεξ ἐνταῦθα δὲν ἔχουσι πόθεν νὰ προμηθεύωνται αὐτὰ, ἐνῶ εἶνε περικλεισμένα αὐτὰ τοῦτο ὑπὸ δασῶν, ὡς καταντᾶ δι' αὐτὰ ἀληθῆς συμφορὰ.

Ἐλπίζωμεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις, καὶ οἱ περὶ τούτων τεταγμένοι μεριμνᾶν, θὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψει τὸ δίκαιον ταῦτα τῶν χωρικῶν παράπονον καὶ θὰ

